

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2.3: ΨΗΦΙΣΤΕ ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ!¹⁰**Διάρκεια**
30 λεπτά**Μαθησιακοί στόχοι**

Οι μαθητές/-ριες:

- να εντοπίσουν πιθανούς φραγμούς που εμποδίζουν τους/τις νέους/-ες να αντιταχθούν στην έμφυλη βία
- να αναζητήσουν διαφορετικούς τρόπους αντίδρασης σε περιστατικά έμφυλης βίας.

**Υλικά**

- Μια γραμμή στο πάτωμα σχεδιασμένη με κολλητική ταινία
- Μια λίστα με ερωτήσεις για τον/την συντονιστή/-ρια

**Προετοιμασία**

- Χωρίστε με την κολλητική ταινία την αίθουσα σε δύο μέρη και βάλτε στις άκρες δύο ταμπέλες που γράφουν: ΣΥΜΦΩΝΩ και ΔΙΑΦΩΝΩ.

**Προτεινόμενη βήμα-προς-βήμα διαδικασία**

- 1) Εξηγήστε στους/στις μαθητές/-ριες ότι θα διαβάσετε δυνατά ορισμένες προτάσεις που θα αφορούν ενέργειες που θα μπορούσαν να έχουν κάνει τα θύματα στα σενάρια της Δραστηριότητας 2.1 για να προστατευτούν από την ΕΒ. Εξηγήστε ότι θα πρέπει να εκφράσουν κατά πόσο συμφωνούν ή διαφωνούν με κάθε πρόταση «ψηφίζοντας με τα πόδια τους».
- 2) Δείξτε τη γραμμή στο δάπεδο και εξηγήστε ότι η γραμμή χωρίζει το πάτωμα σε δύο μέρη, ένα για το «συμφωνώ» και ένα για το «διαφωνώ». Όταν αποφασίσουν ποια είναι η γνώμη τους για κάθε πρόταση, θα πρέπει να μετακινηθούν και να σταθούν στην αντίστοιχη πλευρά.
- 3) Κατόπιν, οι μαθητές/-ριες της κάθε πλευράς θα πρέπει εξηγήσουν γιατί διάλεξαν να σταθούν εκεί. Ο στόχος είναι να χρησιμοποιήσουν ισχυρά επιχειρήματα για να προσπαθήσουν να πείσουν τους/τις άλλους/-ες μαθητές/-ριες να αλλάξουν γνώμη και θέση και να μεταφερθούν στην άλλη πλευρά.
- 4) Μερικές χρήσιμες οδηγίες:
 - Κανείς/μία δεν μιλάει μέχρι να πάρουν όλοι/-ες τις θέσεις τους.
 - Όσο περισσότερο συμφωνείτε ή διαφωνείτε με μια πρόταση, τόσο πιο μακριά από το κέντρο (δηλαδή τη γραμμή) θα σταθείτε.
 - Κανείς/μία δεν μπορεί να σταθεί επάνω στη γραμμή του κέντρου, αλλά αν κάποιος/-α δεν μπορεί να αποφασίσει ή αισθάνεται μπερδεμένος/η, μπορεί να σταθεί κοντά στο κέντρο, από τη μία ή την άλλη πλευρά.
 - Οι μαθητές/-ριες έχουν το δικαίωμα να αλλάξουν την αρχική τους θέση αν θεωρήσουν τα επιχειρήματα που παρουσιάζονται έγκυρα και πειστικά. Αν συμβεί κάτι τέτοιο, πρέπει να αλλάξουν πλευρά.
- 5) Πριν αρχίσετε να διαβάζετε τις προτάσεις, θυμίστε στους/στις μαθητές/-ριες τους Βασικούς Κανόνες και εξηγήστε τους ότι όλοι/-ες έχουν το δικαίωμα να εκφράζουν την άποψή τους χωρίς να τους/τις επικρίνουν, να τους/τις υποτιμούν ή να τους/τις προσβάλλουν.

Προτάσεις προς ψηφοφορία που θα διαβαστούν:

10) Η δραστηριότητα προέρχεται τροποποιημένη από το 'Doorways I': Student Training Manual on School related gender based violence prevention and response



- 1) Το άτομο που κακοποιείται πρέπει να ανταποδώσει, κάνοντας κάτι εξίσου βίαιο στα άτομα που του άσκησαν τον εκφοβισμό.
- 2) Οι φίλοι και οι φίλες του κακοποιημένου ατόμου ΔΕΝ πρέπει να παρέμβουν.
- 3) Αν το άτομο που κακοποιείται μιλήσει στους γονείς του για αυτό που του συμβαίνει, θα κάνει τα πράγματα χειρότερα.
- 4) Το άτομο που κακοποιείται πρέπει να μιλήσει στους φίλους και τις φίλες του και να ζητήσει τη συμβουλή τους.
- 5) Δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα αν το άτομο που κακοποιείται μιλήσει για το περιστατικό σε κάποιον καθηγητή ή κάποια καθηγήτριά του.
- 6) Το άτομο που κακοποιείται πρέπει να μιλήσει για το περιστατικό σε σύμβουλο ή ψυχολόγο.
- 7) Οι ενήλικοι πάντα σε ακούνε και σε παίρνουν στα σοβαρά όταν τους μιλάς για τα προβλήματά σου.



Ερωτήσεις για συζήτηση

Μετά από τη δραστηριότητα μπορείτε αν θέλετε να συνεχίσετε τη συζήτηση, χρησιμοποιώντας σαν οδηγό ορισμένα από τα παρακάτω ερωτήματα:

- Είναι προτιμότερο κάποιος/-α που υφίσταται ΕΒ να κρατήσει παθητική στάση και να μην αντιδράσει; Γιατί ναι; Γιατί όχι;
- Τι κίνδυνο θα διέτρεχε κάποιος/-α που υφίσταται τέτοια συμπεριφορά (ΕΒ) αν δεν μιλούσε γι' αυτό;
- Τι είναι προτιμότερο, να ζητήσεις υποστήριξη από κάποιο ενήλικο άτομο ή από κάποιο/-α φίλο/η;
- Γιατί μπορεί να είναι δύσκολο να μιλήσεις σε ένα ενήλικο άτομο, π.χ. σε κάποιον/-α καθηγητή/-ρια;
- Ποιο θα είναι το όφελος αν ζητήσεις βοήθεια από κάποιο ενήλικο άτομο;
- Θα ήταν ευκολότερο να μιλήσεις σε κάποιο/-α φίλο/η; Εάν ναι, γιατί;
- Πώς μπορούν να βοηθήσουν οι φίλοι/-ες;
- Τι περιορισμούς έχει η υποστήριξη που μπορούν να προσφέρουν οι φίλοι/-ες;



Αναμενόμενο αποτέλεσμα και κλείσιμο της δραστηριότητας

- Θυμίστε στους/στις μαθητές/-ριες ότι οι γονείς, οι καθηγητές/-ριες και οι υπόλοιποι/-ες ενήλικοι/-ες θέλουν να τους/τις προστατέψουν από τη βία και θα κάνουν ό,τι μπορούν για να τους/τις στηρίξουν.
- Αν υποστούν οποιουδήποτε είδους βία, πρέπει όσο πιο γρήγορα γίνεται να μιλήσουν σε κάποιον/-α ενήλικο/η που εμπιστεύονται (καθηγητή/-ρια, γονιό κ.λπ.).
- Τονίστε πως ό,τι κι αν συμβαίνει, δεν φταίνε για τη βία και την κακοποίηση που υφίστανται. Δεν πρέπει ποτέ να αισθάνονται ντροπή ή ενοχές.
- Αν κάποιος τους πει να μην το πουν ή απειλήσει τους/τις ίδιους/-ες ή άλλο πρόσωπο που γνωρίζουν, πρέπει να μιλήσουν αμέσως σε κάποιον/-α ενήλικο/η που εμπιστεύονται.
- Οι φίλοι/-ες μπορούν επίσης να αποτελέσουν ασφαλές περιβάλλον, όπου μπορούν να εκφράσουν τα αισθήματά τους και να λάβουν ψυχολογική στήριξη.
- Τα άτομα που γίνονται μάρτυρες περιστατικών ΕΒ ως θεατές δεν πρέπει να σιωπούν ή να κρατάνε παθητική στάση. Η σιωπή είναι ένας τρόπος να πούμε ότι η κακοποίηση είναι αποδεκτή.